

В данной статье исследованы проблемные вопросы и особенности осуществления процессуального руководства досудебным расследованием на этапе сообщения лицу о подозрении в совершении уголовного правонарушения против окружающей среды. Предложено рекомендации, направленные на совершенствование действующего законодательства, регламентирующего вопросы сообщения лица о подозрении.

Ключевые слова: прокурор, досудебное расследование, процессуальное руководство, уголовное производство, уголовное правонарушение против окружающей среды.

Summary

Misiura L. Topical issues on notification of the person of suspicion in criminal proceedings in the field of environment.

The given article deals with the topical issues and peculiarities of the implementation of procedural guidance by the pre-trial investigation at the stage of notification of the person about the suspicion of committing a criminal offense against the environment. Proposals are defined to improve the current legislation which regulates the issue of notification of the person about suspicion.

Key words: prosecutor, pre-trial investigation, criminal proceedings, criminal offense against the environment, notification of the person of suspicion.

УДК 343.14

В.Є. ТИМОШУК

Василь Євгенович Тимошук, аспірант Львівського національного університету імені Івана Франка

ПРОЦЕСУАЛЬНІ ДІЇ, ЩО ПРОВОДЯТЬСЯ ПІД ЧАС З'ЯСУВАННЯ ОБСТАВИН КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ТА ПЕРЕВІРКИ ЇХ ДОКАЗАМИ

Ефективність судового провадження, з-поміж іншого, залежить і від системи правових засобів, що можуть бути використані суб'єктами кримінально-процесуальної діяльності. Вони (засоби) є критеріями оптимальності його правового регулювання. Одними із таких засобів є процесуальні дії, які здійснюються впродовж судового розгляду.

Правова природа, різновиди, зміст та обсяг процесуальних дій, які проводяться у стадії судового розгляду, були предметом наукових розвідок як вітчизняних, так і зарубіжних учених (С.О. Александрова, Л.Є. Ароцкер, В.М. Бібіло, В.М. Бозров, Ю.В. Кореневський, І.І. Когутич, О.Ю. Корчагін, О.В. Костюков, Є.Б. Кузін, Ю.С. Курочкіна, А.О. Машовець, С.Б. Россінський, С.В. Стародумов, О.О. Хайдаров, Л.Г. Татяніна, Т.Б. Чеджемов, І.І. Шепітько та ін.). Однак такого роду праці здебільшого виконані на основі вже не чинного кримінально-процесуального законодавства. Відтак, у них з об'єктивних причин не враховані ті зміни, які відбулися за час, що минув. Понад те, аналіз КПК України дав змогу виявити низку не вирішених питань, пов'язаних із назвою та колом процесуальних рішень, що проводяться у центральній частині судового розгляду. Тому питання вказаної спрямованості вимагають якісно нового осмислення та вирішення.

Метою статті є дослідження процесуальних дій, які проводяться під час з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами.

Поняття «процесуальні дії» вживається у главі 28 КПК України «Судовий розгляд» (ч. 3 ст. 318, ч. 2 ст. 319, ч. 1 ст. 321, ст. 336, ч. 1 ст. 344, ч. 1 ст. 347). Однак кримінально-процесуальний закон не містить його визначення. Цю прогалину заповнила правова доктрина. Вивчення наукових праць, присвячених змісту кримінально-процесуальної діяльності¹, дає змогу стверджувати, що під процесуальними діями розуміються елементи кримінально-процесуальної діяльності, що мають пізнавально-засвідчувальне, організаційно-технічне, підготовче, правореалізаційне та правозахисне спрямування.

Водночас дискусія з приводу того, як називати процесуальні дії, що проводяться під час судового розгляду, триває. На думку одних дослідників, процесуальні дії, що здійснюються у межах з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами варто називати слідчими², другі – пишуть про судові дії слідчого характеру, судово-слідчі або слідчо-судові дії³, а треті – ведуть мову про суто судові дії⁴.

Для обґрунтування власної позиції з цього питання необхідно детальніше зупинитися на аналізі вищевикладених підходів.

Навряд чи можна погодитися з тим, що процесуальні дії, які проводяться у центральній частині судового розгляду варто називати слідчими. Провадженню в суді першої інстанції відомі такі процесуальні дії пізнавального характеру, що не властиві для стадії досудового розслідування. Так, ч. 7 ст. 352 КПК України передбачено проведення перехресного допиту. Згідно з ч. 1 ст. 358 КПК України в судовому засіданні можуть бути оголошені протоколи слідчих (розшукових) дій та інші документи, якщо в них викладені чи посвідчені відомості, що мають значення для встановлення фактів і обставин кримінального провадження. А ст. 359 КПК України надає можливість під час слухання справи відтворити звукозапис і продемонструвати відеозапис. Будучи спрямованими на перевірку доказів, такі процесуальні дії не належать до слідчих (розшукових).

Незважаючи на те, що деякі процесуальні дії, які здійснюються під час досудового розслідування та судового розгляду, мають однакову гносеологічну суть (допит, пред'явлення для впізнання, огляд, проведення експертизи), вони проводяться з різною метою, у неоднакових процесуальних умовах, іншими суб'єктами, з відмінностями у процесуальній формі, зумовленими особливостями стадії кримінального провадження. Тому такі процесуальні дії не є суто слідчими, але й не тільки судовими. Про слідчі дії в судовому розгляді доречно вести мову у контексті ч. ч. 3–6 ст. 333 КПК України, коли перевірка або встановлення обставин, які мають істотне значення для кримінального провадження, неможлива внаслідок відсутності необхідних правових засобів на такому етапі кримінально-процесуальної діяльності. При цьому варто наголосити, що у порядку вищевказаної статті КПК України, з огляду на встановлені правила провадження в суді першої інстанції, доцільно давати доручення про проведення далеко не всіх слідчих (розшукових) дій. Для прикладу, оскільки в умовах гласного судового розгляду рішення неможливо ухвалити в режимі нерозголошення даних, за додержання прийомів раптовості та оперативності, здійснення обшуку за дорученням суду виявиться мало або неефективним. Не випадково у ч. 3 ст. 333 КПК України зроблено наголос на *невних* (курсив мій. – В.Т.) слідчих (розшукових) діях. У зв'язку з викладеним В.М. Бібіло слушно стверджує, що проведення масштабних слідчих дій в умовах судового розгляду неможливе⁵.

Як видається, називати процесуальні дії пізнавальної спрямованості, що проводяться під час провадження в суді першої інстанції, лише судовими невиправдано з огляду на їхній загальний, родовий характер. Як обґрунтовано зазначають дослідники, всі дії, що здійснюються у судовому розгляді – процесуальні, тому термін «судові дії» рівнозначний термінові «процесуальні дії», а відтак не здатний розкрити специфіку пізнавальної діяльності, яка відбувається в суді⁶.

З огляду на це варто підтримати тих учених, які називають способи процесуального пізнання у стадії судового розгляду процесуальними діями слідчого характеру, судово-слідчими або слідчо-судовими діями. Ці поняття є синонімами та несуть однакове смислове навантаження.

Так, вони поєднують два компоненти. Перший відображає гносеологічну квінтесенцію такого роду процесуальних дій, яка проявляється у системі відповідних прийомів та операцій пізнавального і засвідчувального характеру. Натомість другий компонент акцентує увагу на тому етапі кримінально-процесуальної діяльності, в якому передбачена нормативна можливість їх проведення, невід'ємними елементами якого є ці процесуальні дії.

Як уже зазначалося вище, судові й слідчо-судові дії – різні за змістом та обсягом поняття. Тому необхідно детальніше зупинитися на їх розмежуванні.

Судовою дією є будь-яка процесуальна дія, що здійснюється учасниками судового провадження та судом упродовж судового провадження на підставі та у порядку, визначеному кримінально-процесуальним законом. У цьому аспекті судовими є не тільки дії пізнавальної, а й організаційної (наприклад, роз'яснення обвинуваченому суті обвинувачення, визначення обсягу доказів, що підлягають дослідженню, та порядку їх дослідження), підготовчої (скажімо, відкриття судового засідання, видалення свідків із залу судового засідання, розгляд клопотань учасників судового провадження) та контрольної (приміром, привід свідка, видалення обвинуваченого із зали судового засідання за повторне порушення його порядку) спрямованості. За такого підходу поняття «судова дія» та «процесуальна дія» є синонімами.

Натомість слідчо-судовою є процесуальна дія, що проводиться учасниками судового провадження та судом і спрямована на перевірку, а у визначених кримінально-процесуальним законом випадках – і на збирання доказів. Інакше кажучи, слідчо-судова дія розглядається як інструмент, спосіб перевірки, а іноді й збирання доказів. Слідчо-судові дії, регламентовані ст. ст. 332, 351–361 КПК України, варто розглядати саме у такому значенні. Слідчо-судові дії у цьому розумінні є частиною судових (процесуальних) дій.

Водночас не всі процесуальні дії є слідчо-судовими. Низка цих дій не мають безпосередньої пізнавальної спрямованості. Так, основним призначенням деяких процесуальних дій є надання можливості реалізувати права учасникам кримінального провадження (наприклад, роз'яснення головному учасникам судового провадження права відводу і з'ясування, чи заявляють вони кому-небудь відвід), забезпечення нормального ходу судового провадження (зокрема з'ясування головному учасників судового провадження, чи бажають вони доповнити судовий розгляд і чим саме).

Деякі судові (процесуальні) дії можуть мати своїм завданням перевірку чи збирання доказів, але при цьому слідчо-судовими не вважаються. Згідно зі ст. 93 КПК України сторони збирають докази не тільки за допомогою проведення слідчих (розшукових) дій, а й шляхом витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх службових осіб, підприємств, установ, організацій та фізичних осіб речей, документів, висновків ревізій, актів перевірок. Звернувшись до інших положень КПК України, можна дійти висновку, що перевірка чи формування доказової бази під час судового розгляду може здійснюватися також шляхом отримання від учасників кримінального провадження та інших осіб за їх згодою пояснень (ч. 8 ст. 96 КПК України), тимчасового доступу до речей і документів (глава 15 КПК України), тимчасового вилучення майна (глава 16 КПК України).

З огляду на це видається важливим як з теоретичного, так і прикладного погляду виокремити процесуальні особливості слідчо-судових дій, дати їх визначення, що дасть можливість розмежувати їх від інших процесуальних дій, які проводяться впродовж судового провадження.

Насамперед дефініція слідчо-судових дій має відображати пізнавальний та нормативний аспекти цих дій.

Пізнавальний аспект слідчо-судових дій полягає в тому, що в результаті їх проведення перевіряються або навіть одержуються відомості про обставини, що підлягають доказуванню чи мають значення для нього. Пізнавальну основу слідчо-судових дій становлять такі загальнонаукові методи пізнання – опитування, порівняння, експеримент, спостереження, вимірювання, описання. Деякі з цих пізнавальних операцій виконують ще й засвідчувальну функцію, забезпечуючи фіксацію одержаних даних (вимірювання, описання, моделювання).

Не менш важливим є й інший аспект слідчо-судових дій – нормативний. У цьому контексті такі дії охоплюють правові приписи, що визначають підстави, умови та порядок їх проведення. Хід та результати слідчо-судових дій фіксуються за допомогою технічних засобів, а сам факт їх здійснення відображається у журналі судового засідання. Водночас правове регулювання деяких слідчо-судових дій значно скромніше порівняно з процесуальною регламентацією слідчих дій. Необхідно мати на увазі й те, що слідчо-судові дії переважно проводяться з ініціативи учасників судового провадження, рідше – суду.

Підсумовуючи вищевикладене, до ознак слідчо-судових дій варто віднести таке: 1) є частиною процесуальних дій; 2) проводяться учасниками судового провадження та судом у межах з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами; 3) здійснюються з підстав, за умов та в порядку, визначеному процесуальною формою; 4) спрямовані на перевірку, оцінку, а у випадках, передбачених кримінально-процесуальним законом, – і збирання доказів; 5) факт їх проведення відображається у журналі судового засідання та фіксується за допомогою технічних засобів.

Тож слідчо-судовими є процесуальні дії, що проводяться учасниками судового провадження та судом у межах з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами з підстав, за умов та у порядку, визначеному процесуальною формою, спрямовані на перевірку, оцінку, а у випадках, передбачених кримінально-процесуальним законом, – і збирання доказів, факт проведення яких відображається у журналі судового засідання та фіксується за допомогою технічних засобів.

Розгляд проблематики слідчо-судових дій був би неповним без з'ясування питання про те, які саме слідчо-судові дії дозволяється проводити під час з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами.

У криміналістичній та процесуальній літературі поширений підхід, відповідно до якого кримінально-процесуальний закон не забороняє виконання будь-яких процесуальних дій, спрямованих на формування доказової бази⁷.

Для оцінки наведеного підходу необхідно дати відповідь на два запитання. Здійснення яких слідчо-судових дій передбачено процесуальною формою судового розгляду? Чи процесуальні особливості судового розгляду забезпечують організаційні та гносеологічні можливості для виконання інших процесуальних дій пізнавального характеру?

Даючи відповідь на перше з поставлених запитань, зазначимо таке. Системний аналіз глави 28 КПК України дає змогу констатувати можливість здійснення під час судового розгляду за клопотанням сторін кримінального провадження, потерпілого, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, а у деяких випадках – і за власною ініціативою суду таких слідчо-судових дій: 1) допиту обвинуваченого, свідків, потерпілого, експерта; 2) пред'явлення осіб та предметів для впізнання; 3) судового огляду; 4) дослідження документів; 5) відтворення звуко- і відеозаписів; 6) одержання консультацій та роз'яснень спеціаліста; 7) проведення експертизи. Самостійне вчинення учасниками судового провадження, судом упродовж судового розгляду інших слідчих (розшукових) дій слід розглядати як порушення процесуальної форми, що спричиняє недопустимість доказів, одержаних за їх наслідками.

Звідси випливає, що законодавець не передбачив можливості самостійного виконання вищезазначеними суб'єктами кримінального провадження у межах з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами обшуку, освідування та слідчого експерименту. У разі необхідності здійснення перевірки або ж встановлення обставин, що підлягають доказуванню чи мають значення для кримінального провадження, за допомогою таких процесуальних дій, їх проводить орган досудового розслідування за ухвалою суду про доручення на це (ч.ч. 3–5 ст. 333 КПК України). А це є винятком із засади безпосередності дослідження доказів. При цьому варто зазначити, що з погляду результативності, виконання органом досудового розслідування обшуку за дорученням суду є неспроможним. Причинами цього є невідповідність процесуальних умов, у яких ухвалюється судове рішення, прийомом криміналістичної тактики проведення обшуку. Відсилання ч. 5 ст. 333 КПК України на главу 21 цього ж кодифікованого акта означає, що суд управі доручити органу досудового розслідування здійснення й негласних слідчих (розшукових) дій. Однак це положення суперечить самій суті негласних слідчих (розшукових) дій та загальним процесуальним умовам їх проведення (§ 1 глави 21 КПК України), з огляду на що посилання на главу 21 КПК України необхідно виключити з редакції ч. 5 ст. 333 КПК України.

Стосовно відповіді на друге запитання, то, на наш погляд, деякі різновиди освідування (приміром, для виявлення та/або засвідчення особливих прикмет) і слідчого експерименту (найпростіші та найменш трудомісткі в організаційному і тактичному аспектах) цілком можливо проводити самостійно учасниками судового провадження і судом у межах з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами. Цілковите законодавче обмеження на здійснення цих процесуальних дій навряд чи виправдане, не узгоджується із засадою процесуальної економії.

Отже, можемо зробити такі висновки. Дослідження процесуальних дій, які проводяться під час з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами, дає змогу стверджувати, що вони є частиною судових (процесуальних) дій пізнавальної спрямованості. Варто підтримати тих учених, які називають способи процесуального пізнання у стадії судового розгляду процесуальними діями слідчого характеру, судово-слідчими або слідчо-судовими діями. Ці поняття є синонімами та несуть однакове смислове навантаження. Слідчо-судовими є процесуальні дії, що проводяться учасниками судового провадження та судом у межах з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами з підстав, за умов та у порядку, визначеному процесуальною формою, спрямовані на перевірку, оцінку, а у випадках, передбачених кримінально-процесуальним законом, – і збирання доказів, факт проведення яких відображається у журналі судового засідання та фіксується за допомогою технічних засобів.

КПК України не встановив єдиних правових засобів пізнавального характеру для стадій досудового розслідування і судового розгляду. З огляду на це кримінально-процесуальний закон дозволяє сторонам кримінального провадження, потерпілому, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, а також суду під час з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами самостійно вчиняти лише ті слідчо-судові дії, що визначені ст.ст. 332, 351–361 КПК України. Решту слідчих (розшукових) дій, за наявності для цього підстав, хоча й не заборонено проводити впродовж судового розгляду, однак суб'єктом їх здійснення виступатиме орган досудового розслідування за ухвалою суду про доручення на їх проведення. Понад те, результативність виконання обшуку у стадії судового розгляду не витримує критики, а формальна можливість учинення ще й негласних слідчих (розшукових) дій перебуває у колізії з приписами глави 21 КПК України. Разом із тим законодавець не виправдано, попри існування необхідних організаційних та гносеологічних умов, не надав можливості проводити під час з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами деякі різновиди освідування та слідчого експерименту.

¹ *Золотарев А.С.* К вопросу о структуре и содержании уголовно-процессуальной деятельности / А.С. Золотарев // Пятьдесят лет кафедре уголовного процесса УрГЮА (СЮИ): материалы Междунар. науч.-практ. конф. – Екатеринбург: Изд-во УрГУ, 2005. – С. 340–346; *Малахова Л.И.* Методологические основы и предмет уголовно-процессуальной деятельности / Л.И. Малахова. – М.: Юрлитинформ, 2011. – С. 134–136; *Макарова З.В.* Понятие и структура уголовно-процессуальной деятельности / З.В. Макарова // Вестник ЮУрГУ. – 2017. – Т. 17. – № 2. – С. 31–33. – (Серия «Право»).

² *Чеджемов Т.Б.* Судебное следствие / Т.Б. Чеджемов. – М.: Юрид. лит., 1979. – С. 49–92; *Черкасова Н.Ю.* Исследование доказательств в суде первой инстанции: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 «Уголовный процесс и криминалистика; судебная экспертиза» / Н.Ю. Черкасова // Самарский гос. ун-т. – Самара, 1993. – С. 86–137; *Корневский Ю.В.* Криминалистика для судебного следствия / Ю.В. Корневский. 2-е изд., испр. и доп. – М.: АО «Центр ЮрИнфоР», 2002. – С. 141–142; *Гришин С.П.* Судебное следствие в смешанном уголовном процессе (гносеологический, процессуальный и тактико-криминалистический аспекты) / С.П. Гришин. – М.: Юрлитинформ, 2008. – С. 284–468; Производство по уголовным делам в суде первой инстанции: науч.-практ. пособ. / под общ. ред. В.М. Лебедева. – М.: Норма, 2011. – С. 326, 368; *Машовец А.О.* Теоретическая модель правовой организации судебного следствия в уголовном процессе Российской Федерации: дисс. ... д-ра юрид. наук: 12.00.09 «Уголовный процесс» / А.О. Машовец // Уральский гос. юрид. ун-т. – Екатеринбург, 2018. – С. 220.

³ *Бозров В.М.* Процессуальные, криминалистические и психологические аспекты судебного следствия : автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 / В.М. Бозров. – Свердловск, 1991. – С. 6; *Насонов С.А.* Судебное следствие в суде присяжных: законодательство, теория, практика / С.А. Насонов. – М.: Р. Валент, 2001. – С. 22–23; *Аширбекова М.Т.* Принцип публичности при производстве по уголовному делу / М.Т. Аширбекова. – Волгоград: Волгоградский госуниверситет, 2008. – С. 217–218; *Когутич И.И.* Використання знань та засобів криміналістичної тактики і методики під час розгляду кримінальних справ у суді: монографія / І.І. Когутич. – Л.: Тріада плюс, 2009. – С. 56; *Александрова С.А.* Судебные действия, осуществляемые судом первой инстанции в уголовном судопроизводстве России: понятие, виды, процессуальный режим: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 «Уголовный процесс, криминалистика; оперативно-розыскная деятельность» / С.А. Александрова // Воронежский гос. ун-т. – Воронеж, 2010. – С. 22–27; *Когутич И.* Слідчо-судові дії як засіб розгляду кримінальних справ у суді / І. Когутич // Вісник Львівського університету. – 2010. – Вип. 50. – С. 352–357. – (Серія «Юридична»); *Кузин Е.Б.* Совершенствование системы судебных действий следственного характера в целях обеспечения правосудия: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 «Уголовный процесс, криминалистика; оперативно-розыскная деятельность» / Е.Б. Кузин // Южно-Уральский гос. ун-т. Челябинск, 2011. – С. 21–23; *Хайдаров А.А.* Следственно-судебные действия: проблемы регламентации / А.А. Хайдаров // Актуальные проблемы экономики и права. – 2013. – № 2. – С. 282–288; *Швец С.В.* Криминалистическая тактика следственных и судебных действий в условиях использования перевода: дисс. ... д-ра юрид. наук: 12.00.12 «Криминалистика; судебно-экспертная деятельность; оперативно-розыскная деятельность» / С.В. Швец // Кубанский гос. аграрный ун-т. Краснодар, 2014. – С. 259; *Литвин О.В.* Кримінально-процесуальне доказування у стадії судового розгляду: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» / О.В. Литвин // Національний ун-т «Одеська юридична академія». – Одеса, 2015. – С. 126–138; *Курочкина Ю.С.* Система судебных действий следственного характера / Ю.С. Курочкина, Л.Г. Татьяна // Вестник Удмуртского ун-та. Экономика и право. – 2016. – Т. 26. – Вып. 1. – С. 132–134; *Маланчук П.М.* Судово-слідчі дії як засіб розгляду кримінальних справ у суді / П.М. Маланчук, Р.О. Непийпа, В.В. Гладун // Правові горизонти. – 2017. – Вип. 3. – С. 92–96; *Стародумов С.В.* Судебные действия следственного характера при рассмотрении уголовных дел в суде первой инстанции: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 «Уголовный процесс» / С.В. Стародумов // Удмуртский гос. ун-т. – Ижевск, 2018. – 206 с.

⁴ *Сухов С.П.* Тактические особенности судебного следствия: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: 12.717 / С.П. Сухов. – М., 1972. – С. 6–7; *Воробьев Г.А.* Планирование судебного следствия / Г.А. Воробьев. – М.: Юрид. лит., 1978. – С. 61; *Селедкина Н.А.* Судебное следствие в российском уголовном процессе: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 «Уголовный процесс, криминалистика; оперативно-розыскная деятельность» / Н.А. Селедкина // Уральская гос. юрид. академия. – Екатеринбург, 2005. – С. 46–48; *Корчагин А.Ю.* Организационно-тактические и методические основы криминалистического обеспечения судебного

разбирательства уголовных дел: дисс. ... д-ра. юрид. наук: 12.00.09 – «Уголовный процесс, криминалистика; оперативно-розыскная деятельность» / А.Ю. Корчагин // Кубанский гос. аграрный ун-т. – Кубань, 2008. – С. 63–64; Костюков А.В. Понятие «судебное действие» в уголовном судопроизводстве России / А.В. Костюков // Вестник Удмуртского ун-та. Экономика и право. – 2014. – Вып. 1. – С. 166–167; Россинский С.Б. Концептуальные основы формирования результатов «невербальных» следственных и судебных действий в доказывании по уголовному делу : дисс. ... д-ра юрид. наук: 12.00.09 «Уголовный процесс» / С.Б. Россинский // Московский гос. юрид. ун-т имени О.Е. Кутафина. – М., 2015. – С. 368–369; Шенітько І.І. Судовий розгляд в системі судового провадження у першій інстанції: монографія / І.І. Шенітько. – Х.: Право; Апостіль, 2018. – С. 77–128.

⁵ Бибило В. Соотношение следственных, судебных и иных уголовно-процессуальных действий / В. Бибило // Судовы веснік. – 2015. – № 3. – С. 73.

⁶ Шейфер С.А. Следственные действия. Основания, процессуальный порядок и доказательственное значение / С.А. Шейфер. – М.: Юрлитинформ, 2004. – С. 11; Когутич І.І. Використання знань та засобів криміналістичної тактики і методики під час розгляду кримінальних справ у суді: монографія / І.І. Когутич. – Л.: Тріада плюс, 2009. – С. 56–57.

⁷ Кореневский Ю.В. Криминалистика для судебного следствия / Ю.В. Кореневский. 2-е изд., испр. и доп. – М.: АО «Центр ЮрИнфоР», 2002. – С. 140; Когутич І.І. Використання знань та засобів криміналістичної тактики і методики під час розгляду кримінальних справ у суді: монографія / І.І. Когутич. – Л.: Тріада плюс, 2009. – С. 57; Александрова С.А. Судебные действия, осуществляемые судом первой инстанции в уголовном судопроизводстве России: понятие, виды, процессуальный режим: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 «Уголовный процесс, криминалистика; оперативно-розыскная деятельность» / С.А. Александрова; Воронежский гос. ун-т. – Воронеж, 2010. – С. 123–124; Когутич І.І. Слідчо-судові дії як засіб розгляду кримінальних справ у суді / І.І. Когутич // Вісник Львівського університету. – 2010. – Вип. 50. – С. 353. – (Серія «Юридична»); Кузин Е.Б. Совершенствование системы судебных действий следственного характера в целях обеспечения правосудия: дисс. ... канд. юрид. наук: 12.00.09 «Уголовный процесс, криминалистика; оперативно-розыскная деятельность» / Е.Б. Кузин; Южно-Уральский гос. ун-т. – Челябинск, 2011. – С. 28.

Резюме

Тимошук В.Є. Процесуальні дії, що проводяться під час з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами.

Стаття присвячена дослідженню процесуальних дій, що проводяться у центральній частині судового розгляду – з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами. На підставі аналізу відповідних норм КПК України, критичної оцінки позицій дослідників автор подає своє бачення питань, що входять до предмета дослідження.

Ключові слова: судовий розгляд, з'ясування обставин кримінального провадження та перевірки їх доказами, процесуальні дії, судові дії, слідчо-судові дії.

Резюме

Тимошук В.Є. Процесуальные действия, проводимые во время выяснения обстоятельств уголовного производства и проверки их доказательств.

Статья посвящена исследованию процессуальных действий, проводимых в центральной части судебного разбирательства – выяснение обстоятельств уголовного производства и проверки их доказательств. На основании анализа соответствующих норм УПК Украины, критической оценки позиций исследователей автор представляет свое видение вопросов, входящих в предмет исследования.

Ключевые слова: судебное разбирательство, выяснение обстоятельств уголовного производства и проверка их доказательств, процессуальные действия, судебные действия, следственно-судебные действия.

Summary

Tymoshuk V. Procedural actions conducted during the clarification of the circumstances of the criminal proceedings and verification of their evidence.

The article is devoted to the investigation of procedural actions carried out in the central part of the trial – the clarification of the circumstances of the criminal proceedings and verification of their evidence. On the basis of the analysis of the relevant norms of the Criminal Procedure Code of Ukraine, the critical evaluation of the positions of researchers, the author presents his vision of the issues that are part of the subject.

Key words: trial, clarification of circumstances of criminal proceedings and verification of their evidence, procedural actions, judicial actions, investigative and judicial actions.